

smrti, kar je zelo redek primer. Iz početka obstoja do razpusta je bil zaveden član »Orla«, večletni cerkveni pevec, član Kmetijskega bralnega društva in Katoliške akcije, kjer se je udeleževal v dramatičnem odseku in pri tamburaškem zboru. Svetila mu večna luč!

Sv. Andraž pri Velenju. Po daljšem bolehanju je v starosti 60 let, previdena s sv. zakramenti, za vedno zatisnila svoje oči gospa Verdev Ferdinanda, po domače Zornikova mama iz Dobriča. Zapustila je moža Valentina in devet krščansko vzgojenih otrok: šest fantov in tri dekleta. Solze se niso utrinjale brez vzroka, temveč kot znak hvaležnosti in ljubezni

do rajne dobre mamice. Bog daj rajni večni mir in pokoj, možu, sinovom in hčerkam pa naše iskreno sožalje!

Lancova vas — St. Vid pri Ptuj. Predzadnje sredo je tukaj umrl 83letni Martin Čoh, posestnik. Rajnega blagega starčka je spoštovala ter cenila cela vas in se mu je izkazala z najboljše udeležbo pri pogrebu hvaležna za vse dobrote, katere ji je izkazoval v življenju. Blagopokojni je bil 30 let naročnik našega »Slovenskega gospodarja«. Preostali se zahvaljujejo vsem, ki so pripomogli, da je bil pogreb res veličasten.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V Zgornjem Porčiču stoji 20 m visoko drevo v obliki križa, na kojem je pritrjen znak sv. Evharistije. Na praznik sv. Petra in Pavla popoldne ga je p. Ludvik slovesno blagoslovil. Razlegali so se strelci topičev. Ves grič je bil v cvetju, križ stoji sredi vinskih gor, prepleten z vencji; lučke lampijončkov so pozdravile bližajočo se procesijo. V skrivnostnem mraku se je zgrnila procesija okoli križa. Gospod pater je spregovoril prisrčne besede o križu, ki naj bo vedno in v vseh bridkosti življenja spomin in sredstvo odrešenja. Tako smo se Svetotrojičani udeležili evharističnega kongresa tudi doma, dasiravno smo bili v Ljubljani zastopani v lepem številu.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 7. junija je preteklo 50 let, odkar sta bila poročena zakonska Jožef in Franciška Žižek v Trotkovi. Zato sta dne 8. julija obhajala zlato poroko v cerkvi sv. Treh kraljev. V nagovoru je g. dekan naglašal, kako sta si z božjim življenjem in delovanjem zaslužila to veliko milost. Mož Jože je majhen posestnik in znan krojač. Zlatoporočenca sta imela 14 otrok. Najstarejši sin France je umrl na domu vsled jetike 24 let star dne 22. aprila 1910. Bil je priljubljen organist v St. Vidu pri Ptuj. Petero otrok je umrlo v nežni otroški dobi. Živi še 8 otrok, od teh je Barbara poročena z domačim organistom. Zlatoporočenca sta svoje otroke lepo vzgojila. Kakor ona dva, so tudi vsi otroci zvesti člani Marijine družbe. Štiri hčerke in sin so že dolga leta požrtvovalni člani domačega cerkvenega pevskega zbora. Kadar gre za verski napredek, vsikdar z veseljem sodeluje vsa družina. Kljub velikemu številu otrok družini ničesar ne prinaškuje, spremlja jo očividni božji blagoslov. Zlatoporočenec je v 77. letu, zlatoporočenka pa v 74. letu starosti. Kljub visoki starosti in neštetim družinskim žrtvam sta še oba krepka in živahna in sta na zlati gostiji, katere se je udeležil tudi gospod kaplan Anton Bošte iz Mežice, čvrsto prepevala. Bog živi zlatoporočenca, ki sta bila tudi vedno narodno zavedna, še mnogo let! Naj najdeta v naših družinah veliko posnemovalcev!

Kapela pri Radencih. Magdalenska nedelja (kakor že objavljeno) se bo obhajala letos dne

St. Janž pri Dravogradu. 50letnico svojega življenja je obhajal pretekle dni g. Ivan Guzej, posestnik v Bukovski vasi, rodem iz Teharjev pri Celju. G. Guzej je vedno vneto sodeloval tudi pri bivšem Orlu, Katoliškem prosvetnem društvu in drugih gospodarskih ustanovah. G. Guzeju želimo, da bi čil in zdrav dočakal vsaj 80 let.

St. Peter pri Mariboru. Vinske gorice dobro kažejo, saj suho in vroče vreme je kot nalašč za vinograde. Trta ima bogat nastavek ter se nam obeta obilna trgateg. Samo hudega vremena in toče nas obvaruj, o Bog! Vinska kupčija se je poživila in cena poskočila, zato se naj nihče s prodajo ne prenažli, ker so vinske zaloge ponekod že izčrpane. Po dolgi suši smo pretečni teden dobili pohlevnega dežja, a velik premalo. Poljski pridelki vsled suše veliko trpe, zlasti krompir in fižol. — Evharističnega kongresa v Ljubljani smo se udeležili tudi mi šentpeterčani. Spomin na to prekrasno sroslavo evharističnega Kralja bo ostal vsem udeležencem v trajnem spominu! — Za slučaj priklopitve eneg dela občine Košaki mestu Maribor bi se menda ostali deli občine porazdelili med sosednje občine. Ti, ki so dosedaj vladali šentpeterčanom, so hoteli, da se priključita k. o. Metava in Trčova k občini Duplek, ostale k. o. Nebova, Celestrina, Vodole, Hrenca in Molečnik pa k občini Sv. Mar-

jeta ob Pesnici. Ali si je mogoče misliti še bolj čudne razdelitve? Namen je pač bil: samostojne občine St. Peter nikdar, ker v nasprotnem slučaju bi pač izgubila peščica, ki je dosedaj nam vladala, svojo moč.

St. Peter pri Mariboru. Nad 85% občanov bivše samostojne občine St. Peter pri Mariboru in Grušove se je izjavilo za vpostavitve občine St. Peter ter izločitev iz občine Košaki, oziroma Sv. Marjete ob Pesnici, tako da bi okoliš župnije in občine bil enak. Ker se pri svoječasnih komasaciji občin ni oziralo na naše želje, ker je pač takrat odločevalo samo par ljudi, ki niso imeli z ljudstvom nobenih zvez, upamo, da se bo storjena krivica popravila. Tozadevna prošnja je že odposlana na merodajno mesto. — Dovoljen je kredit za nadaljevanje gradbenih del zadnjega dela nove banovinske ceste St. Peter—Nebova—Ložane v znesku 100.000 Din. Z delom se bo čimpreje pričelo. Tudi odcepek od banovinske ceste v Nebovi proti Grušovi in Humu se bliža svoji dovršitvi. Treba bi še casto podaljšati do Zimice in imeli bi najkrajšo zvezo z banovinsko cesto Sv. Barbara v Slov. goricah in dalje proti Ptuj. — Tudi pri nas je neki ožji krog se pripravil, da izvrši nalogo POF. No, pa prišlo je drugače. Za POF je prišel puf-tuš tako nepričakovano, da jim je vzelo skoro dar govora. Tudi kufre si nekateri pripravljajo. O, le naj odražajo, prav nič —am ne bo žal za njimi. Saj še bo šentpeterska kronika jih ovekovečila radi njih dejanj, ki so jih storili tekom zadnjih petih let nam šentpeterčanom!

Nemec Gruber trdi, da jo navadno puma po-piha pred lovcem, vendar se ni zanesti na pobeg. Ranjeni puma je nevaren ravnotako kakor indijski tiger.

Na lovskih pohodih je nosil seboj čuvaj eno puško za naboje s šibrami za strašilo psom, drugo na kroglo za pume.

Nekega dne, precej daleč od taborišča, so se zapodili psi za sledjo pume po komaj par centimetrov debelem snegu. Lovec je zadel hitro na velikega pumo, ki se je zatekel na deblo, katero je ležalo poševno ter oprto ob drugo drevo. Pomeril je v zver ter oddal dva strela. Puma niti trenil ni, da bi bil razodel ter pokazal, da je zadet. Čuvaj je pomeril proti glavi, a stari stric se je začel sprehajati po poševnem deblu gor in dol, kar bi mu ne bilo uspelo, če bi bilo stalo drevo pokoncu. Psi so čakali nanj in so ga k sreči napadali od zadej. Lovcu je postalo takoj jasno, da je streljal na pumo s šibrami in je začel stikati po žepih za patrono s kroglo. Puma se je zakadil proti njemu in se je moral skriti čuvaj za drugo deblo. Čeravno so se stalno zaganjali vanj psi,

je preganjal z vso vneto strelca. Slednjič je le privlekel Gruber naboj s kroglo in sicer v odločilnem trenutku, ko je že stegnil puma tace, da bi zagrabil ter potegnil lovca k sebi. Major, vodilni pes krdela, je skočil na pomoč in je česnil z zobmi po pumovi taci. Radi nekaj trenutkov trajajočega spopada je lahko čuvaj pomeril na kratko razdaljo in končal boj s kroglo. Pri natančnejši preiskavi ubite zverine je dognal Gruber, da sta strela s šibrami oslepila pumo, sicer bi že bil obračunal z lovcem za vselej.

Puma le redkokedaj napade človeka z namenom, da bi ga požrl. Če je lačen, sledi človeku, pod ugodnimi pogoji se tudi potukne v zasedo. V severnoameriškem parku, kjer mrgoli vsemogoče divjačine, ni bilo čuti, da bi se bil lotil puma človeka; po drugih krajih se je zgodilo gostokrat, da je zalezoval lovca in raztrgal otroke.

Družino Davis, ki je bila nekaj milj severno od parka, je preganjal puma do praga hiše. Tudi druge družine so poročale o sličnih srečanjih.

(Dalje sledi.)

ki ga vržeš v hladno vodo, baker in svinec postaneta trda kot jeklo. So male živalice, ki otpnejo pri temperaturi 268 stopinj pod ničlo, a ogrete spet oživijo. Tudi bakterije in glivice plesni prenesejo temperaturo 200 do 250 stopinj brez škode. Mesceni in breze vzhodne Sibirijske vztrajajo v nizki temperaturi do 50 stopinj pod ničlo. O človeku je znano, da umre, čim pade njegova telesna temperatura na 25 stopinj Celzija pod ničlo. Za kratek čas pa prenese človek tudi še večji mraz.

Čudna statistika.

V Avstraliji se pustit mnogo več zakoncev ločiti po 24 letih skupnega življenja nega pa po enem letu.